

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.319/04

Brčko, 27.10.2004. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Ruže Gligorević, kao predsjednika vijeća, Dragane Tešić i Josipe Lucić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A. R1. iz G. R., zastupanog po punomoćniku S. M., advokatu Kancelarije... B. D. BiH, protiv tužene A. R2. iz Č., radi razvoda braka, odlučujući o žalbi tužene protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.216/03-II od 07.06.2004. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27.10.2004. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužene se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj P.216/03-II od 07.06.2004. godine POTVRĐUJE u dijelu kojim je tužena obavezana da za izdržavanje mladb. M. R., kao svoje kćeri, doprinosi po 50,00 KM mjesečno, počev od 19.12.2003. godine kao od dana podnošenja tužbe pa ubuduće a dok zato budu postojali zakonski uslovi ili do druge odluke suda, koji iznos je dužna plaćati do 10-og u mjesecu, na ruke oca i zakonskog zastupnika A. R1., a sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja (stav 3. izreke).

U preostalom dijelu (stav 1, 2. i 4. izreke) prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom razveden je brak tužitelja i tužene, a zajedničko dijete parničnih stranaka, mladb. M. R. rođena 30.05.2000. godine, povjerena je tužitelju kao ocu na odgoj, čuvanje i vaspitanje, te je tužena kao majka obavezana da za izdržavanje mladb. djeteta stranaka mjesečno doprinosi po 50,00 KM i to od dana podnošenja tužbe 19.12.2003. godine pa ubuduće dok zato budu postojali zakonski uslovi ili do drugačije odluke suda, koji iznos je dužna uplaćivati na ruke tužitelja kao zakonskog zastupnika do 10-og u mjesecu, sve u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Istom presudom je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Navedenu presudu žalbom pobija tužena u dijelu kojim je obavezana da doprinosi mjesečno po 50,00 KM za izdržavanje mladb. M. R. kao svoje kćeri i to zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sa prijedlogom da prvostepenu presudu u

pobijanom dijelu preinači tako da se tužena oslobodi obaveze da doprinosi za izdržavanje mlđb. djeteta stranaka.

U odgovoru na žalbu tužene tužitelj je istakao da su navodi tužene u žalbi o lošoj materijalnoj situaciji srodnika iste irelevantni, a da isticanje tužene da je njeno zdravstveno stanje loše, samo po sebi i da je to tačno, ne predstavlja njenu nesposobnost za rad. Kako je iznos od 50,00 KM određen kao doprinos tužene za izdržavanje mlđb. djeteta stranaka, minimalan iznos obzirom na sve potrebe mlđb. kćeri M. R., a tužena je taj iznos u stanju obezbjediti i u uslovima narušenog zdravlja, predlaže da se žalba odbije i prvostepena presuda u pobijanom dijelu potvrdi.

Nakon što je pobijanu presudu ispitao u granicama razloga propisanih odredbom člana 292 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga:

Prvostepeni sud je naime obavezao tuženu da doprinosi za izdržavanje mlđb. djeteta stranaka, kćeri M., koja je stara 4 godine po 50,00 KM mjesečno, ocjenjujući da je navedeni iznos tužena u mogućnosti plaćati u uslovima u kojima trenutno živi (nezaposlena je i živi sa roditeljima) a vodeći računa pri tome o potrebama mlđb. kćeri stranaka, te o činjenici da su roditelji dužni da izdržavaju mlđb. djecu i da u izvršavanju obaveze izdržavanja moraju iskoristiti sve svoje mogućnosti. Dakle, prvostepeni sud je obavezu tužene, da doprinosi za izdržavanje mlđb. kćeri stranaka, koja je povjerena tužitelju kao ocu na odgoj, čuvanje i vaspitanje, odredio u navedenom iznosu, pozivajući se na odredbu člana 230 stav 2 Porodičnog zakona.

Tužena u navodima žalbe ukazuje da nakon razvoda braka živi sa roditeljima, da niko u toj porodičnoj zajednici nije zaposlen, dakle da niko nema redovnih prihoda i da u toj situaciji tuženu izdržavaju njeni roditelji. Kako je lošeg zdravstvenog stanja ne može ostvarivati prihode dodatnim radom, a zaposlenje sa srednjom ekonomskom školom ne može dobiti. Obzirom da zbog loših materijalnih prilika i lošeg zdravstvenog stanja ne doprinosi ni za izdržavanje kćerke iz prethodne bračne zajednice, predlaže da se oslobodi utvrđene obaveze da doprinosi za izdržavanje mlđb. djeteta iz bračne zajednice sa tužiteljem, te da se istoj ostavi mogućnost da za njeno izdržavanje izdvaja u skladu sa eventualnim mogućnostima.

Ovaj sud nalazi da je odluka prvostepenog suda da je tužena dužna da doprinosi za izdržavanje zajedničkog djeteta stranaka kao i odluka o visini doprinosa tužene za izdržavanje mlđb. kćeri M. R., pravilna. Naime, i u okolnostima koje tužena ističe u žalbi, ista je i po ocjeni ovog suda obavezna doprinositi za izdržavanje mlđb. kćeri stranaka. Ovo stoga što materijalna situacija roditelja nije okolnost koja obavezno isključuje obavezu izdržavanja mlđb. djece, jer su roditelji dužni da se dodatno angažuju na obezbjeđenju potrebnih sredstava za njihovo izdržavanje, i da u obezbjeđenju potrebnih sredstava iskoriste sve svoje mogućnosti. Osim toga tuženi će pored doprinosa kroz rad i brigu na podizanju mlđb. kćeri M. R. morati obezbjediti znatno veći iznos od tužene za svakodnevne potrebe mlđb. djeteta, obzirom na dob mlđb. kćeri, odnosno sve potrebe djeteta njenog uzrasta. I u situaciji kada tužena nije u radnom odnosu i narušenog je zdravstvenog stanja, ista je po mišljenju ovoga suda u mogućnosti mjesečno obezbjediti iznos od 50,00 KM, koji predstavlja minimalan doprinos za izdržavanje mlđb. kćeri i to radom koji neće dalje narušiti njeno zdravstveno stanje. Činjenica da tužena ne doprinosi za izdržavanje mlđb. djeteta iz prethodne bračne zajednice, sama po sebi ne oslobađa istu obaveze da doprinosi za

izdržavanje mlđb. M. R. kao kćeri iz bračne zajednice sa tužiteljem, jer su roditelji kada steknu dijete prvenstveno u obavezi da izdržavaju mlđb. djecu i da u izdržavanju te obaveze, kako je to već navedeno iskoriste sve mogućnosti.

Sa navedenih razloga valjalo je odlučiti kao u izreci i prvostepenu presudu potvrditi u pobijanom dijelu, a na osnovu odredbe člana 295 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Ruža Gligorević